

A Győri Ítéltábla az Orbán és Társa Ügyvédi Iroda által képviselt **felpereseknek** a jogtanácsos által képviselt **alperes** ellen **sajtóhelyreigazítás** iránt indított perében a ...i Törvényszék 2016. február 22. napján kelt 5.P.20.198/2016/5. számú ítélete ellen a felperes által 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyalás alapján - meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az állam javára az illetékügyben eljáró hatóság felhívására 48.000 (Negyvennyolcezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 5.000 (Ötezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a ...Megyében megjelenő "A" című napilap **2016. január 13-i számában** „felperes neve nem bűnös” címmel a következő cikk jelent meg.

„... (ke) - Felmentette bizonyítottság hiányában felperes neve MSZP-s **település 1-i** polgármestert és társait hűtlen kezelés büntette és zsarolás vádja alól **"B"** tanácsvezető bíró a ...i Törvényszéken kedden. A törvényszék sajtóosztálya lapunkkal közölte: most a ...i Járásbíróság tavaly január 23-ai felmentő ítéletét hagyták helyben másodfokon. A ...i Járásbíróság első fokon 2015. január 23-án felperes neve elsőrendű vádlottat az ellene emelt egy rendbeli jelentős vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés büntettének, valamint egy rendbeli zsarolás büntettének vádja alól, **"C"** másodrendű vádlottat mint bűnsegéd ellen emelt egy rendbeli jelentős vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés büntettének, valamint egy rendbeli zsarolás büntettének vádja alól, és

"D" harmadrendű vádlottat, mint bűnsegéd ellen emelt egy rendbeli, jelentős vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés büntettének vádja alól felmentette. Az elsőfokú ítélet ellen az ügyészség fellebbezett a vádlottak terhére, hatályon kívül helyezés végett. A ...i Törvényszék másodfokon január 12-én, kedden az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Az ügyről korábban megírtuk: az **település 1-i** polgármester úgy juttatott a helyi labdarúgó-egyesületnek támogatást, hogy egy korábban, más megrendelésére elkészült munkát a harmadrendű vádlott cégén keresztül leszámháztatott az önkormányzatnak. Az összesen 10,7 millió Ft egy részét a harmadrendű vádlott a futballklub számlájára továbbutalta. A labdarúgó-egyesület így egy 9,74 millió forintos tagi kölcsönt ki tudott volna egyenlíteni, erre a klub következő idényre való licenckéréme miatt volt szükség. Az ügyletet a másodrendű vádlott mint az építési iroda vezetője vetette fel és azt az első- és harmadrendű vádlottak elfogadták."

Az alperes a napilap **2016. január 16-i számában** „Pontosítás” címmel egy újabb írást jelentetett meg a következő tartalommal: „... (ke) - Pontosításra szorul a felperes neve nem bűnös című január 13-i írásunk. A hírből az előzmények taglalásakor kimaradt, **csak a vádirat szerint történtek azok az események**, amelyek miatt az **település 1-i** polgármestert és társait felelősségre vonták. Az ítélet szerint felperes neve polgármester, valamint "C" és "D" nem követett el bűncselekményt, ezért a törvényszéken, január 12-én felmentették őket."

A felperes 2016. február hó 1. napján az alábbi helyreigazítás közlésére vonatkozó igénnyel fordult az alpereshez: „A 2016. január 13. napján megjelenő számunkban félreérthető módon közöltük felperes neve **település 1-i** polgármester és társait felmentő bírósági ítéletet, amikor is azt írtuk, hogy a már korábban hivatkozott írásunkban is taglaltak szerint egy más megrendelésére elkészült munkát a III. r. vádlott cégén keresztül leszámháztatott az **település 1-i** polgármester, mellyel lehetővé tették a labdarúgó csapat licencének biztosítását. Ezzel szemben a valóság az, hogy sem az **település 1-i** polgármester, sem két vádlott társa szabálytalanságot nem követett el, az önkormányzat által megrendelt munkát végezte el kifogástalanul a III. r. vádlott, így a várost semmiféle kár nem érte, amikor az elvégzett munkát kifizette, így a hűtlen kezelés miatt emelt vád alól (miként a zsarolás vádja alól is) valamennyi vádlottat bűncselekmény hiánya okából mentette fel az I. és II. fokú bíróság."

E felhívás eredménytelensége után a felperes keresetében ugyanezen helyreigazító közlemény közzétételére kérte kötelezni az alperest, arra

hivatkozással, hogy ugyan korrekten közölte a napilap a törvényszék sajtóosztályának közlését, azonban ahhoz **hozzáfűzte a korábbi írásaira hivatkozó** - jelen keresetben sérelmezett - azon **mondatait**, mely szerint ő és vádlottársai úgy juttattak pénzt a labdarúgó egyesületnek, hogy a más által megrendelt munkát a III. r. vádlott cégén keresztül a felperes számláztatta abból a célból, hogy a klub el tudjon indulni a következő szezonban. Igaz, hogy az ügyészség vádja ez volt, s leírták ugyan, hogy a felperest felmentette a bíróság, de annak pontos indokát elhallgatták. A bíróság megállapította, hogy a vád alaptalan, valós munka, valós ellenértékének kifizetésére került sor. A bíróság hatalmas munkát végezve, nagy terjedelmű bizonyítási eljárás eredményeként állapította meg, hogy az ügyészségi vád megalapozatlan volt, a vádlottak ártatlanok. Az írás ily módon történő közlése valós tény hamis színben történő feltüntetését eredményezve a tájékozatlan olvasóban azt a hiedelmet kelti, hogy a vád tárgyát képező cselekményeket elkövette, ennek ellenére került sor a felmentésére, ami sérti becsületét és jó hírnevét, és bíróságba vetett bizalmát is megingathatja, hiszen éppen a lényegét nem rögzítették, miszerint ez csak egy vád volt, ami teljes egészében megdőlt.

0-0-0

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a 2016. január 16. napján „Pontosítás” címmel megjelent rövid írás **korrigálta** az előző cikkből kimaradt azon tartalmat, hogy az előzmények kapcsán kifejtettek a vádirat szerint történtek meg, emiatt **további helyreigazításnak helye nincs**. Az eredeti cikk sem tartalmazott valótlan vagy félrevezető tényeket, a pontosítás pedig a félreértés elkerülésének céljával, a félreértés lehetőségét is kizárta. Az eredeti cikk is a ...i Törvényszék által kiadott interneten megjelent közleményen alapult.

0-0-0

Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 10.000 forint perköltséget, az államnak külön felhívás alapján 36.000 forint eljárási illetéket.

Ítélete indokolásában arra hivatkozott, hogy a 2010. évi CIV. törvény - a továbbiakban: Smtv. - 12. § /1/ bekezdése alapján a sajtó-helyreigazítási eljárás specifikuma az, hogy annak tárgyát egyedül valamely tényállítás valósága, vagy valótlanúsága jelenti, **a személyiségi jogi sérelmek egyéb vonatkozásaira ezen eljárás nem terjedhet ki**, így annak nincs jelentősége, hogy a valótlan tény állítása, vagy közzététele sértette-e a jogosult jó hírnevét,

vagy sem. Erre tekintettel a felperes jó hírnév és becsület sérelmével kapcsolatos kereseti okfejtéseit is figyelmen kívül hagyta.

Megállapította, hogy a törvényi határidők megtartásával előterjesztett keresetben vitatott cikk kitételei tényközléseket tartalmaztak, mellyel kapcsolatosan a sajtóhelyreigazítás igénybe vehető. Az "A" 2016. január 16-i számának tartalmából azonban az állapítható meg, hogy az alperes már azt megelőzően eszközölt helyreigazítást, a korábbi írással összefüggésben, hogy azt a felperes peren kívül kezdeményezte volna. E helyreigazításra a peren kívüli, további helyreigazítást kérő levelében maga a felperes is hivatkozott. A pontosítás szövegének nyelvtani és logikai értelmezése alapján az állapítható meg, hogy a korábbi írásban taglalt előzmények a vádirat szerinti eseményeket ismertetik, ugyanakkor a jogerős ítélet szerint a felperes nem követett el bűncselekményt, ezért felmentették.

Rámutatott, hogy a sajtóhelyreigazítás társadalmi rendeltetésének betöltése szempontjából annak van jelentősége, hogy a valótlan tény állítása, híresztelése, illetve a tények hamis színben való feltüntetése esetén a legrövidebb időn belül még a közlés újszerűségekor biztosítsa a jogvédelmet. A helyreigazítást kérő személy megítélése szempontjából közömbös részletek, pontatlanságok, lényegtelen tévedések azonban nem adnak alapot a helyreigazításra. **Az alperes pontosítása egyértelművé tette, hogy a három nappal korábbi sajtóközleményekből előzményként megjelöltek a vádiratban foglaltakon és nem való tényeken alapulnak**, s azt is világosan közölte, hogy a felperes és társai nem követtek el bűncselekményt, emiatt a bíróság őket felmentette így az alperes részéről a szükséges és indokolt helyreigazítás megtörtént.

0-0-0

Az elsőfokú ítélet kereset szerinti megváltoztatása iránt a felperes terjesztett elő fellebbezést. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított helyes tényállásból levont következtetés törvénysértő. Mind az első, mind a második alperesi közlemény ugyanabban a hibában szenved. Való tényeket közöl bennük az alperes, de ezek alkalmasak a **való tények hamis színben történő feltüntetésére**. A közlemények éppen azt nem rögzítették, hogy azért mentették fel a bűncselekmény vádja alól, mert pontosan azt tisztázódott a bírósági eljárás során, hogy a vádban megfogalmazott tényállítások nem felelnek meg a valóságnak. Ez nem tekinthető lényegtelen pontatlanságnak, mindkét tájékoztató írásból kimaradt, hogy az ügyészség vádja alaptalan volt és annak pont az ellenkezője nyert bizonyítást, így az írások arra engedhetnek következtetni, hogy azért mentette fel a bíróság, mert ügyesen védekezett.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helyes indokai alapján történő helybenhagyását kérte. Rámutatott, hogy az elsőfokú ítéletben foglalt érvek alapján a Pontositást követően a perindítás már okafogyott volt.

0-0-0

A felperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a jogvita elbírálásához szükséges és egyben elégséges mértékben feltárta, azt helyesen állapította meg, érdemi döntése is helytálló, annak megváltoztatására a fellebbezésben foglaltak nem adnak alapot. Az ítéletábra az elsőfokú ítélet jogi indokaival is egyetértett, ezért kizárólag a fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben mutat rá az alábbiakra:

Az Smtv. 12. § /1/ bekezdése szerint: Ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállítása valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények.

A sajtóhelyreigazítás fenti fogalmának meghatározása alapján helyesen mutatott rá a felperes, hogy a való tények hamis színben feltüntetése is alapot adhat sajtó-helyreigazításra. Helytállóan határolta el az elsőfokú bíróság a sajtóhelyreigazítási pertől a felperesi kereset egyéb jellegű (a személyiségi jogsértésre, illetve a bíróságba vetett bizalom megingatására vonatkozó) hivatkozásait, ugyanis a Pp. 343. § /2/ bekezdése alapján a sajtóhelyreigazításra irányuló keresetet más keresettel összekapcsolni vagy egyesíteni nem lehet.

A sajtóhelyreigazítás iránti per keretét pedig a perindítást megelőzően kért helyreigazítás (avagy válaszlévél), mint helyreigazítási kérelem és a kereseti kérelem keretei határozzák meg. Ebben a körben kell a bíróságnak állást foglalnia arról, hogy a perbeli cikk tartalmaz-e a felperes személyére vonatkozó valótlan tényállítást vagy kelt-e hamis látszatot.

Emiatt helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság arra is, hogy a sajtóhelyreigazítási eljárásban nincs jelentősége csak a tényállítás valóságának, vagy valótlanosságának (illetve a való tények hamis színben történő feltüntetésének), az súlytalan, hogy a valótlan tényállítás egyben sértő-e is (Fővárosi Ítéletábra Pf.2.20.006/2008/3.), s lényegtelen az is, hogy a valótlan tény pozitív, vagy negatív (Győri Ítéletábra Pf.1.20.217/2008/3.),

kizárólag annak van jelentősége, hogy a fenti elkövetési magatartás megvalósul-e.

Helytállóan mutatott rá az elsőfokú bíróság a pontosítás szövegének nyelvtani és logikai értelmezése alapján, hogy az a korábbi cikk félreérthető tartalma vonatkozásában teljes körű helyreigazításnak minősül. Abból egyértelműen a valós tényekre vonatkozó következtetést vonhat le az olvasó, a két cikk együttesen értelmezve nem bocsátkozik feltételezésekbe és célzásokkal, utalásokkal sem keltette a vádirati tényállás megtörténtének látszatát. A büntetőeljárás felmentéssel történő befejezésére nem amiatt került sor, mert a vád tárgyává tett bűncselekmény megvalósult, csupán az nem minősül bűncselekménynek (Be. 6. § /3/ bekezdés a./ pont), s nem is amiatt, mert büntethetőséget kizáró vagy megszüntető ok állt fenn (Be. 6. § /3/ bekezdés c./ pont). A két írásból egyértelműen kiderül, hogy a felperes és vádlottársai felmentésére bizonyítatlanság folytán került sor, figyelemmel arra, hogy nem volt megállapítható a terhükre a vád tárgyává tett bűncselekmény elkövetése. Mindez megfelel a büntető ítélet Be. 6. § /3/ bekezdés b./ pontján alapuló felmentő rendelkezésének. (PK 12. állásfoglalás II. pont)

A pontosítással - figyelembe véve azt is, hogy néhány napon belül sor került arra - az alperes elkerülte azt, hogy az első cikk a valóság hamis látszatát kelthesse. Egyértelművé tette, hogy az előzmények kapcsán taglaltak csak a vádirat szerint megtörtént események, s emiatt vonták felelősségre a felperest és vádlott társait, s az is egyértelműen kiolvasható a pontosításból, hogy a vádlottak felmentésére amiatt került sor, mert a vád tárgyává tett bűncselekményt nem követték el. A pontosításban megjelent tartalomnak a közfelfogásban az átlagolvasó és a szavak köznapi jelentése szerint sem adható többféle jelentéstartalom, abból az átlagolvasó számára egyértelmű kell hogy legyen, hogy a vád tárgyává tett cselekményt nem valósította meg a felperes, s nem pusztán az eredményes védekezése vezetett a felmentő ítélethez.

Sajtóhelyreigazítás esetén a közlemény jogsértő jellegét nem az igényt érvényesítő szubjektív értékítélete, hanem az alapján kell megítélni, hogy **az átlagolvasó számára a szavak köznapi jelentése alapján a közlemény mit közvetít**, a sérelmezett kitételek milyen tartalmat közvetítenek (Fővárosi Ítéltábla Pf.2.20.029/2010/3., Fővárosi Ítéltábla Pf.2.21.829/2009/4. PK 13. állásfoglalás 2. pont; a köznapi értelmezés kapcsán a PK 12. állásfoglalás II. pont)

Megjegyzzi az ítéltábla, hogy amennyiben a sajtó a büntetőeljárás jogerős befejezése előtt a valóságnak megfelelően tájékoztatja olvasóit a vádirat

tartalmáról, vagy a nem jogerős büntető bírósági ítéletről, valamint a büntetőeljárás nem vezet elmarasztalásra, úgy az érintett személy kívánságára köteles az olvasókat erről is tudósítani (PK 14. állásfoglalás II., III. pont). A felperes által igényelték azonban a sajtóhelyreigazítás keretein túlmutató és a jogintézmény céljával össze nem egyeztethető közlemény megjelentetését célozták. Sem a 2016. január 13-i cikk, sem annak pontosítása nem állította azt, s még csak célzást sem tett arra, hogy a felperes a vád tárgyává tett cselekmények kapcsán szabálytalanságot követett volna el, és a várost emiatt kár érte volna. A kért helyreigazítás szövege még a jogerős büntető ítéletben foglaltakon is túlmutat, mely a felperes eljárását a vád tárgyává tett cselekmények kapcsán nem minősítette minden szabálytalanságtól, hibától mentesnek, csupán azt állapította meg, hogy mindezzel a felperes nem valósított meg bűncselekményt, s nem nyert bizonyítást, hogy a vád tárgyává tett kifizetések korábban már ellentételezett munkákkal voltak összefüggésben.

A fentiekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 254. § /3/ bekezdése alapján - helyes indokainál fogva - hagyta helyben.

Az eredménytelenül fellebbező felperes a Pp. 78. § /1/ bekezdés alapján köteles a saját másodfokú költségeinek viselésére, illetve az alperes oldalán felmerült másodfokú költség megtérítésére, mely az alperest képviselő jogtanácsos 32/2003 (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (3) és (5) bekezdése alapján megállapított munkadíjából áll.

A pereszes felperes köteles a feljegyzett fellebbezési eljárási illeték megtérítésére a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § /2/ és 15. § /1/ és /3/ bekezdése alapján.

Győr, 2016. évi április hó 14. napján

Dr. Lezsák József sk.
Ádám sk.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros Zsolt sk.
előadó bíró

Dr. Maurer
bíró

A kiadmány hitelével:

Kiadó